

סז:

עין משפט
נר מצוה

בא מיהי פ"ה מלה מכה
ה' י' ט' ט' ט' ט'
טושי' מ"ח פ"ח ק"ג ט' ט'
ד'
ב' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'
פ"ה הלל' ו' ט' ט' ט'
טושי' מ"ח פ"ח ק"ג ט' ט'
ט'
ט' ז' ח' ט' ט' ט' ט'
טושי' ט' ט' ט' ט' ט'

רבינו גרשום

קמ"ל דאפי' הכי קנה
דכסוף דאדעא כלומר
כל הקרקע חר הוא;
פ"ה י' ט' ט' ט' ט'
טושי' מ"ח פ"ח ק"ג ט' ט'
ד'
ב' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'
פ"ה הלל' ו' ט' ט' ט'
טושי' מ"ח פ"ח ק"ג ט' ט'
ט'
ט' ז' ח' ט' ט' ט' ט'
טושי' ט' ט' ט' ט' ט'

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

מסורת הש"ס

(א) ו' ז' ט' ט' ט' ט'
טושי' מ"ח פ"ח ק"ג ט' ט'
ד'
ב' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט'
פ"ה הלל' ו' ט' ט' ט'
טושי' מ"ח פ"ח ק"ג ט' ט'
ט'
ט' ז' ח' ט' ט' ט' ט'
טושי' ט' ט' ט' ט' ט'

מתן מעות הלך לא קנה אלא אותו שהחזיק (ט) דהא הך דשמואל נמי
אילו לא נתן מעות לא קנה אלא מה שהחזיק ואם נתן דמי חזין לא
קנה בחזקת אחת מהן אלא כנגד מעותיו. ור"ת כיון דנתת דמי כולן
מיירי ששואל לנו לחזקת אחת מהן והלא קרקע נקנה בכסף ולא
לריכה מו חזקה איכא למימר דבמקום
שכותבין השטר מיירי דהתם לא קני
קרקע כמעט אלא בשטר או בחזקה
דלאמרי' בפ"ק דקדושין (דף טו.) עלה
דך משה נכסי' שיש להן אחריות
נקיין בכסף ט' אמר רבא לא שט
אלא במקום שאין כותבין את השטר
אלא במקום שכותבין את השטר לא
קנה עד שיכתוב את השטר א"כ עד
שיחזיק: **מרא שמשפסא.** (י) כל העשר
שדות עומדין לזריעה והלך כשדה
אחת חשויין על ידי סנדא דארעא
שמתגר אותן: **מתני' המוכר אס
ביום הכד.** בית שהכד בו ואותו בית
למשמש כד לכדו עשוי: **מכר אס
פיס.** כגמי מפרש דהיינו כד עלמו
דקמפרש ואילי. ומראה בניני דכל
הך דקמיין כהו מנר קבועין על של
ואיך דאיין מכורים בכלל בית הכד
מיטלטלי הן דלאמרי' נמי (לעיל ד' סה.)
גבי בית שמכר כמכחש קבועה בלגמי
המיטלטלי: **ממל** (י) **כספולות.** כגמי
מפרש וקבועין הן: **עבירים ונגלל**
וקורס. מיטלטלי הן וכגמי מפרשי
כולהו: **ובזמן שאמר לו הוא.** הבית
של כד וכל מה שכתבו אינו מוכר לך
כולן מכרין ודוקא הני הלכרין לבית
הכד אבל שאר תשמישין שמונחין
בזכותו להשמר אינן מכורין: **מכר
אס הקורה.** כדמפרש טעמא
כגמרא דהיינו עיקר בית הכד:
גבי טלפסא. היא עריבה שקורין
מי"ע עגולה כעדשה ועדשה קרי
לה כגרייתא כמסכת ע"ו (דף עה.).
עדשים מתגרמין טלופסין: **ממל
אמר רבי אבה בר ממל מטרסא.**
אכן נקונה שמכניסין בה עץ ומפרסין
בה הזימים צבית הכד דהיינו דומיא
דמכמשת. ויש מפרשים דהיינו עץ
עלמו שפרסין בו את הזימים ולפי
שהוא (ט) שמשכי צבית הכד הוא

אמר (רבה) אמר רב נחמן *החזיק בחולסית
קנה מצולה (ב) פשיטא דהא אמר שמואל
מכר לו עשר שדות וכו' מהו דתימא התם
הוא דסדנא דארעא חד הוא אבל הכא הא
תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד קא
שמע לן: **מתני' המוכר בית הבד מכר
את הים ואת המלה ואת הבתולות אבל
לא מכר את העבירים ואת הגלגל ואת
הקורה ובזמן שאמר לו הוא וכל מה
שכתבו הרי כולן מכורין** ור"א אומר המוכר
בית הבד מכר את הקורה: **גמ' ים טלפסא
ממל א"ר אבא בר ממל מפרכתא בתולות
א"ר יוחנן כלונסות של ארו שמעמידין בהן
את הקורה עבירים כבשי לגלגל חומרתא
קורה קורה ת"ר 'המוכר בית הבד מכר
את נסרים ואת היקבים ואת המפרכות ואת
הריחים (ט) התחתונות אבל לא העליונה ובזמן
שאמר לו הוא וכל מה שכתבו הרי כולן
מכורין בין כך ובין כך ילא מכר לא את
העבירים ולא את השקין ולא את המרצופין
רבי אליעזר אומר המוכר בית הבד מכר
את הקורה שלא נקרא בית הבד אלא על
שום קורה: **מתני' המוכר את (ט) המרחץ ואת
א"ר אבה בר ממל שאמר לו הוא וכל מה
שכתבו הרי כולן מכורין בין כך ובין
כך לא מכר לא את המגורות של מים
ולא את אוצרות של עצים: גמ' ת"ר
'המוכר את המרחץ מכר את בית הנסרין ואת
בית היקמין ואת בית הספלים ואת בית
היולאות אבל לא את (ט) נסרין עצמן ולא
יקמין עצמן ולא ספלים עצמן ולא יולאות עצמן
ובזמן שאמר לו הוא וכל מה שכתבו הרי
כולן מכורין בין כך ובין כך לא מכר לו את הבריכות המוסקות לו מים בין
בימות****

ים טלפסא. היינו עדשים דסוף מסכת ע"ו (דף עה.) דלמר צעו
מניה מרב הנהא הני (ג) (גודגא) דלמרי' מאי א"ל מניה
מי שהיו גימיו וצית כדיו טמאים הדפין והלולבין והעדשים מדיחין
ופירש נמי הקוטרם האם עדשה היינו גת עלמא וקשה דהם חזן
דגת לריכה יגובל ואומר (ט) כקוטרם
דלגרייתא סמכין ללא נהיגין למעבד
יגובל גנת (ט) (ורש"י) מניה האם
כגרייתא מנגבן ע"פ המוספת' ומלרין
יגובל גנת (ט) (ור"ת) אומר דלפילו אי
גרסין מדיחין לא פליג אמתמין
עדשים לא היינו גת (א) אלא כמו שפי'
בערין בערך טלפסא מציאין טיט
ומעריין בו מכן ועושה של פסמן
ועושים כמין ריחים גדולים ומונחין
על הזימים שי"ע שומנן וההוא סני
ליה כהדחה ור"ת לר"ת אמאי לא
חשיב כמתמין כד עלמו דמכר י"ל
דפשיטא הוא שזוא עיקרו של מכר
ולא נקרא בית הכד אלא על שם כד
ויקבים נמי דקמיין כגמי אינו כד
עלמו אלא כמו שפירש בערוך יקבים
סלים שמינאים זו זימים והם נמי
גבי מי שהיו גימיו וצית כדיו טמאים
הא ללא חשיב גת עלמו מפני שאין
רגילות שזימא לפי שזימרים אותו
מילמטא מפני חשימותו שלא ימלאו
לאחר מומא אס ימלאו זה וגם אין כל
היד ממשמשין בו שהוא כד ויא אפשר
לטלטל ועוד שכתב פי' דין גת לענין
יין נסך דבעי יגובל והוא הדין לענין
טכרות (ט) ור"ת בשלמא לר"ת דכל
הנהו (ט) דמכר הן מחוברין אלא לר"ת
שפרש טלפסא עיגול של טיט שאינו
ממוכר ויקבים סלים אמאי מכר כיון
שאינן מחוברין י"ל מפני שאינן
חשויים כ"כ ועלמא אנב כד גופיה
א"כ לפי שאין עובדין אלא לנך:
לא עבר את הנסרים. נראה לר"י
דהיינו נסרים שמכסין בהן את
החמין כדלשכתן כפרק לריה ושם
דף מ.) אלא א"כ היו חמין שלו
מחופים כנסרים:

הגהות הב"ח

(ב) גבי קנה מצולה החזיק
במצולה קנה חולסית
פשיטא דהא: (ג) שם ואלו
הריחים התחתונה אלא לא
העליונה (וכתב ר"ת ומה
י"ל ח' המלכות) ח"מ
ו"כ בית אלא מכר לא את
העבירים ולא את השקין
ולא את המרצופין ובזמן
שאמר לו הוא וכל
מה שכתבו הרי כולן
מכורין ט' (א) שם כמסכת
המוכר את בית המרחץ:
(ד) אבל לא כל מה שהפסין
עומד ואלו את היקמין עומד
ולא את הספלים עומד
אלא את היולאות עומד:
(ה) ש"כ ר"ה (כפ"א)
כיון וכו' אלא חזו שהחזיק
הואיל ואין מי שמסר
לו ואומר לו לך חזק
וקני דהא הך דשמואל:
(ו) ר"ה חלל שמישתא לן
שדות עומדין לזריעה והלך
עושה שדות אס מ"ל:
(ז) ר"ה הממל ואת כלונסות
בגמרא מפרש דקבועין הן:
(ח) ר"ה ממל וכו' לפי
שהוא עיקר שמשכי צבית
הכד: (ט) ר"ה כלונסות
וכו' ממל וממל לקורה
ועיקבים: (י) ר"ה מכר את
הנסרים וכו' שלא ימסו
אנה ואנה (סד' ז) ר"ה
בית המרחץ בית שמעונין
ולא את הספלים: (ל) ר"ה
ד"ה י' וכו' ימיו שם
כקוטרם וכו' ימיו שם
ורש"י מניה וכו' ר"ל
דפשיטא הוא שדן עיקרו:
(מ) ב"ר כד הניו ספר
שדרי הן מחוברין:

מכר כלל צבית הכד ואע"ג דמיטלטלי. ולשון ראשון מפרשי ר' חננאל ועיקר: **כלונסות.** אותן
שעוצין (ב) ראש הגת מכאן ומכאן (ט) ויקבים זה כנגד זה ומונחים כריחים מזה לזה ומעמידין הקורה על הנסרים. ונגלעו קורין להן
שורר"ש אחיות: **כיבשי.** נסרים שנותנין על הזימים צבית הכד כשמורדין הקורה עליהן לכבשן ומשום דמיטלטלי לא מודבני:
חומרסא. וי"ן בלע"ז שנגלגלן בה את הקורה להעלותה ולהורידה: **קורס.** דמתני' היינו קורה כמשמעה שגם כנגד קורין לה כן: **מכר
את הנסרים.** אינם כיבשי דא"כ תקשי אמתי' דהתם קמיין לא מכר והכא קמיין מכר אלא הן כעין נסרים נחויים סביב הזימים צבית
הכד כדי שלא יתפזרו אנה ואנה כהכבד הקורה עליהם ונראה צבית שמחוברים שם וקבועים הם שם לעולם. ובתוספתא (פ"ג ה"ג) גרס מכר
את היצרים ונראה דנלרס גרס והיינו עקל צבית הכד שקורין בהם הזימים כדי שלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
יקב וכדמכרי (י) ואלו (ג) והשיקו יקבים מירוש ויאלו והשיקו לשון הומה ורעה שם אלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
דמתני' דפרישנא לעיל מפרכתא: **הריחים הספסונה.** קבועה היא וטוחנין בה זימים שכתמלה מפרסין אותן במפרכות וא"כ טוחנין
כריחים וא"כ עולרין אותן צבית הכד והכי אמרינן כגמרות (דף טו.) **ושקין ופרלופין.** לשאת בהן זימים צבית הכד אלא שהמרצופין
הן של עור והשקין מנוטה של עוים וכל דמיטלטל לא מודבני: **מתני' הכי** גרסין כסדר המשנה המוכר אס צבית המרחץ. בית שעשו
לרחץ בו. ו' צמים הן זה לפניו מזה כדאמרינן בילאות השבת (שם דף י.) פנימי לרחייה חילון שעומדין שם מלוכבין צביתו שפושטין שם
כגדיהם ובתוספתא (פ"ג ה"ד) קמיין בהדיא המוכר את המרחץ מכר צמים הפנימים ובמים החיצונים: **הנסרים.** שנותנין על גבי קרקע
המרחץ ועומדין עליהם הרחוצים שלא יכוו רגליהם מחוס הקרקע אי נמי שלא יענפו רגליהן ומשום דמיטלטלי לא מודבני:
ספלים. לתת בהן מים לרחוץ ומיטלטלין: ויולאות. מסך כנגד הפתח. ולי נראה כגד שמסתפנין בו דהיינו אלנוטיות:
לא מכר מגורות של מים. כריכות מים ששפכות מים למרחץ: **ולא אולרות של עוים.** שהיו לתתם בהן המרחץ. והיינו
עעמא אחרן אלו שמספין המיוחדין למרחץ כי הך דלעיל ואין אלו מאלי שמשמיה אלא ממויין הן ליתנום בהם אפי' בתוך
ביתו וכשקונה אותו קונה להסיק צביתו ולאפות ולגלות בהן כמו חטי' ועשירי. מגורות כמו נהרסו ממגורות (יולא ב) כיואלו בו
מגורה שהיא מליאה פירות (פסחים דף טו.) **גמ' צבית הנסרין.** צבית (ט) שמכניסין בו הנסרים לאחר רחייה: **אס צבית היקמים גרסי'**
בתוספתא (פ"ג ה"ד.) יש מפרשים חדר שמלנועין בו הגיגיות שמשמיין בו מים חמין ולא הירא לי דהיינו נמי צבית היזיות דקמיין בתוספתא (שם.)
יש מפרשים (ט) יקמים סודר שמעטפין בהן ראשן מפני חוס המרחץ. וכל הני צמים מיחברי צבית המרחץ: **אבל לא את הנסרים.**
דמיטלטלי: **ולא (י) הספלים גרסין.** ואיך דגרסי' ספלים שיושנין עליהן צבית המרחץ. וראשון עיקר דהא צמתמין נמי ספלים גרסין:
צין

מכר כלל צבית הכד ואע"ג דמיטלטלי. ולשון ראשון מפרשי ר' חננאל ועיקר: **כלונסות.** אותן
שעוצין (ב) ראש הגת מכאן ומכאן (ט) ויקבים זה כנגד זה ומונחים כריחים מזה לזה ומעמידין הקורה על הנסרים. ונגלעו קורין להן
שורר"ש אחיות: **כיבשי.** נסרים שנותנין על הזימים צבית הכד כשמורדין הקורה עליהן לכבשן ומשום דמיטלטלי לא מודבני:
חומרסא. וי"ן בלע"ז שנגלגלן בה את הקורה להעלותה ולהורידה: **קורס.** דמתני' היינו קורה כמשמעה שגם כנגד קורין לה כן: **מכר
את הנסרים.** אינם כיבשי דא"כ תקשי אמתי' דהתם קמיין לא מכר והכא קמיין מכר אלא הן כעין נסרים נחויים סביב הזימים צבית
הכד כדי שלא יתפזרו אנה ואנה כהכבד הקורה עליהם ונראה צבית שמחוברים שם וקבועים הם שם לעולם. ובתוספתא (פ"ג ה"ג) גרס מכר
את היצרים ונראה דנלרס גרס והיינו עקל צבית הכד שקורין בהם הזימים כדי שלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
יקב וכדמכרי (י) ואלו (ג) והשיקו יקבים מירוש ויאלו והשיקו לשון הומה ורעה שם אלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
דמתני' דפרישנא לעיל מפרכתא: **הריחים הספסונה.** קבועה היא וטוחנין בה זימים שכתמלה מפרסין אותן במפרכות וא"כ טוחנין
כריחים וא"כ עולרין אותן צבית הכד והכי אמרינן כגמרות (דף טו.) **ושקין ופרלופין.** לשאת בהן זימים צבית הכד אלא שהמרצופין
הן של עור והשקין מנוטה של עוים וכל דמיטלטל לא מודבני: **מתני' הכי** גרסין כסדר המשנה המוכר אס צבית המרחץ. בית שעשו
לרחץ בו. ו' צמים הן זה לפניו מזה כדאמרינן בילאות השבת (שם דף י.) פנימי לרחייה חילון שעומדין שם מלוכבין צביתו שפושטין שם
כגדיהם ובתוספתא (פ"ג ה"ד) קמיין בהדיא המוכר את המרחץ מכר צמים הפנימים ובמים החיצונים: **הנסרים.** שנותנין על גבי קרקע
המרחץ ועומדין עליהם הרחוצים שלא יכוו רגליהם מחוס הקרקע אי נמי שלא יענפו רגליהן ומשום דמיטלטלי לא מודבני:
ספלים. לתת בהן מים לרחוץ ומיטלטלין: ויולאות. מסך כנגד הפתח. ולי נראה כגד שמסתפנין בו דהיינו אלנוטיות:
לא מכר מגורות של מים. כריכות מים ששפכות מים למרחץ: **ולא אולרות של עוים.** שהיו לתתם בהן המרחץ. והיינו
עעמא אחרן אלו שמספין המיוחדין למרחץ כי הך דלעיל ואין אלו מאלי שמשמיה אלא ממויין הן ליתנום בהם אפי' בתוך
ביתו וכשקונה אותו קונה להסיק צביתו ולאפות ולגלות בהן כמו חטי' ועשירי. מגורות כמו נהרסו ממגורות (יולא ב) כיואלו בו
מגורה שהיא מליאה פירות (פסחים דף טו.) **גמ' צבית הנסרין.** צבית (ט) שמכניסין בו הנסרים לאחר רחייה: **אס צבית היקמים גרסי'**
בתוספתא (פ"ג ה"ד.) יש מפרשים חדר שמלנועין בו הגיגיות שמשמיין בו מים חמין ולא הירא לי דהיינו נמי צבית היזיות דקמיין בתוספתא (שם.)
יש מפרשים (ט) יקמים סודר שמעטפין בהן ראשן מפני חוס המרחץ. וכל הני צמים מיחברי צבית המרחץ: **אבל לא את הנסרים.**
דמיטלטלי: **ולא (י) הספלים גרסין.** ואיך דגרסי' ספלים שיושנין עליהן צבית המרחץ. וראשון עיקר דהא צמתמין נמי ספלים גרסין:
צין

מכר כלל צבית הכד ואע"ג דמיטלטלי. ולשון ראשון מפרשי ר' חננאל ועיקר: **כלונסות.** אותן
שעוצין (ב) ראש הגת מכאן ומכאן (ט) ויקבים זה כנגד זה ומונחים כריחים מזה לזה ומעמידין הקורה על הנסרים. ונגלעו קורין להן
שורר"ש אחיות: **כיבשי.** נסרים שנותנין על הזימים צבית הכד כשמורדין הקורה עליהן לכבשן ומשום דמיטלטלי לא מודבני:
חומרסא. וי"ן בלע"ז שנגלגלן בה את הקורה להעלותה ולהורידה: **קורס.** דמתני' היינו קורה כמשמעה שגם כנגד קורין לה כן: **מכר
את הנסרים.** אינם כיבשי דא"כ תקשי אמתי' דהתם קמיין לא מכר והכא קמיין מכר אלא הן כעין נסרים נחויים סביב הזימים צבית
הכד כדי שלא יתפזרו אנה ואנה כהכבד הקורה עליהם ונראה צבית שמחוברים שם וקבועים הם שם לעולם. ובתוספתא (פ"ג ה"ג) גרס מכר
את היצרים ונראה דנלרס גרס והיינו עקל צבית הכד שקורין בהם הזימים כדי שלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
יקב וכדמכרי (י) ואלו (ג) והשיקו יקבים מירוש ויאלו והשיקו לשון הומה ורעה שם אלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
דמתני' דפרישנא לעיל מפרכתא: **הריחים הספסונה.** קבועה היא וטוחנין בה זימים שכתמלה מפרסין אותן במפרכות וא"כ טוחנין
כריחים וא"כ עולרין אותן צבית הכד והכי אמרינן כגמרות (דף טו.) **ושקין ופרלופין.** לשאת בהן זימים צבית הכד אלא שהמרצופין
הן של עור והשקין מנוטה של עוים וכל דמיטלטל לא מודבני: **מתני' הכי** גרסין כסדר המשנה המוכר אס צבית המרחץ. בית שעשו
לרחץ בו. ו' צמים הן זה לפניו מזה כדאמרינן בילאות השבת (שם דף י.) פנימי לרחייה חילון שעומדין שם מלוכבין צביתו שפושטין שם
כגדיהם ובתוספתא (פ"ג ה"ד) קמיין בהדיא המוכר את המרחץ מכר צמים הפנימים ובמים החיצונים: **הנסרים.** שנותנין על גבי קרקע
המרחץ ועומדין עליהם הרחוצים שלא יכוו רגליהם מחוס הקרקע אי נמי שלא יענפו רגליהן ומשום דמיטלטלי לא מודבני:
ספלים. לתת בהן מים לרחוץ ומיטלטלין: ויולאות. מסך כנגד הפתח. ולי נראה כגד שמסתפנין בו דהיינו אלנוטיות:
לא מכר מגורות של מים. כריכות מים ששפכות מים למרחץ: **ולא אולרות של עוים.** שהיו לתתם בהן המרחץ. והיינו
עעמא אחרן אלו שמספין המיוחדין למרחץ כי הך דלעיל ואין אלו מאלי שמשמיה אלא ממויין הן ליתנום בהם אפי' בתוך
ביתו וכשקונה אותו קונה להסיק צביתו ולאפות ולגלות בהן כמו חטי' ועשירי. מגורות כמו נהרסו ממגורות (יולא ב) כיואלו בו
מגורה שהיא מליאה פירות (פסחים דף טו.) **גמ' צבית הנסרין.** צבית (ט) שמכניסין בו הנסרים לאחר רחייה: **אס צבית היקמים גרסי'**
בתוספתא (פ"ג ה"ד.) יש מפרשים חדר שמלנועין בו הגיגיות שמשמיין בו מים חמין ולא הירא לי דהיינו נמי צבית היזיות דקמיין בתוספתא (שם.)
יש מפרשים (ט) יקמים סודר שמעטפין בהן ראשן מפני חוס המרחץ. וכל הני צמים מיחברי צבית המרחץ: **אבל לא את הנסרים.**
דמיטלטלי: **ולא (י) הספלים גרסין.** ואיך דגרסי' ספלים שיושנין עליהן צבית המרחץ. וראשון עיקר דהא צמתמין נמי ספלים גרסין:
צין

לענין רש"י

מ"ט. ע"כ. חלק של
הגת שבו פניתיים את
הנכסין.
וימילין (וימילין).
האזינים ומות
המחוקים את הגת.
שורר"ש (שידור"ש).
אחיות (מסות)
המחוקים את הגת.
וי"ן (וי"ן). כ"כ
המכש"ל של הגת.

מכר כלל צבית הכד ואע"ג דמיטלטלי. ולשון ראשון מפרשי ר' חננאל ועיקר: **כלונסות.** אותן
שעוצין (ב) ראש הגת מכאן ומכאן (ט) ויקבים זה כנגד זה ומונחים כריחים מזה לזה ומעמידין הקורה על הנסרים. ונגלעו קורין להן
שורר"ש אחיות: **כיבשי.** נסרים שנותנין על הזימים צבית הכד כשמורדין הקורה עליהן לכבשן ומשום דמיטלטלי לא מודבני:
חומרסא. וי"ן בלע"ז שנגלגלן בה את הקורה להעלותה ולהורידה: **קורס.** דמתני' היינו קורה כמשמעה שגם כנגד קורין לה כן: **מכר
את הנסרים.** אינם כיבשי דא"כ תקשי אמתי' דהתם קמיין לא מכר והכא קמיין מכר אלא הן כעין נסרים נחויים סביב הזימים צבית
הכד כדי שלא יתפזרו אנה ואנה כהכבד הקורה עליהם ונראה צבית שמחוברים שם וקבועים הם שם לעולם. ובתוספתא (פ"ג ה"ג) גרס מכר
את היצרים ונראה דנלרס גרס והיינו עקל צבית הכד שקורין בהם הזימים כדי שלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
יקב וכדמכרי (י) ואלו (ג) והשיקו יקבים מירוש ויאלו והשיקו לשון הומה ורעה שם אלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
דמתני' דפרישנא לעיל מפרכתא: **הריחים הספסונה.** קבועה היא וטוחנין בה זימים שכתמלה מפרסין אותן במפרכות וא"כ טוחנין
כריחים וא"כ עולרין אותן צבית הכד והכי אמרינן כגמרות (דף טו.) **ושקין ופרלופין.** לשאת בהן זימים צבית הכד אלא שהמרצופין
הן של עור והשקין מנוטה של עוים וכל דמיטלטל לא מודבני: **מתני' הכי** גרסין כסדר המשנה המוכר אס צבית המרחץ. בית שעשו
לרחץ בו. ו' צמים הן זה לפניו מזה כדאמרינן בילאות השבת (שם דף י.) פנימי לרחייה חילון שעומדין שם מלוכבין צביתו שפושטין שם
כגדיהם ובתוספתא (פ"ג ה"ד) קמיין בהדיא המוכר את המרחץ מכר צמים הפנימים ובמים החיצונים: **הנסרים.** שנותנין על גבי קרקע
המרחץ ועומדין עליהם הרחוצים שלא יכוו רגליהם מחוס הקרקע אי נמי שלא יענפו רגליהן ומשום דמיטלטלי לא מודבני:
ספלים. לתת בהן מים לרחוץ ומיטלטלין: ויולאות. מסך כנגד הפתח. ולי נראה כגד שמסתפנין בו דהיינו אלנוטיות:
לא מכר מגורות של מים. כריכות מים ששפכות מים למרחץ: **ולא אולרות של עוים.** שהיו לתתם בהן המרחץ. והיינו
עעמא אחרן אלו שמספין המיוחדין למרחץ כי הך דלעיל ואין אלו מאלי שמשמיה אלא ממויין הן ליתנום בהם אפי' בתוך
ביתו וכשקונה אותו קונה להסיק צביתו ולאפות ולגלות בהן כמו חטי' ועשירי. מגורות כמו נהרסו ממגורות (יולא ב) כיואלו בו
מגורה שהיא מליאה פירות (פסחים דף טו.) **גמ' צבית הנסרין.** צבית (ט) שמכניסין בו הנסרים לאחר רחייה: **אס צבית היקמים גרסי'**
בתוספתא (פ"ג ה"ד.) יש מפרשים חדר שמלנועין בו הגיגיות שמשמיין בו מים חמין ולא הירא לי דהיינו נמי צבית היזיות דקמיין בתוספתא (שם.)
יש מפרשים (ט) יקמים סודר שמעטפין בהן ראשן מפני חוס המרחץ. וכל הני צמים מיחברי צבית המרחץ: **אבל לא את הנסרים.**
דמיטלטלי: **ולא (י) הספלים גרסין.** ואיך דגרסי' ספלים שיושנין עליהן צבית המרחץ. וראשון עיקר דהא צמתמין נמי ספלים גרסין:
צין

מכר כלל צבית הכד ואע"ג דמיטלטלי. ולשון ראשון מפרשי ר' חננאל ועיקר: **כלונסות.** אותן
שעוצין (ב) ראש הגת מכאן ומכאן (ט) ויקבים זה כנגד זה ומונחים כריחים מזה לזה ומעמידין הקורה על הנסרים. ונגלעו קורין להן
שורר"ש אחיות: **כיבשי.** נסרים שנותנין על הזימים צבית הכד כשמורדין הקורה עליהן לכבשן ומשום דמיטלטלי לא מודבני:
חומרסא. וי"ן בלע"ז שנגלגלן בה את הקורה להעלותה ולהורידה: **קורס.** דמתני' היינו קורה כמשמעה שגם כנגד קורין לה כן: **מכר
את הנסרים.** אינם כיבשי דא"כ תקשי אמתי' דהתם קמיין לא מכר והכא קמיין מכר אלא הן כעין נסרים נחויים סביב הזימים צבית
הכד כדי שלא יתפזרו אנה ואנה כהכבד הקורה עליהם ונראה צבית שמחוברים שם וקבועים הם שם לעולם. ובתוספתא (פ"ג ה"ג) גרס מכר
את היצרים ונראה דנלרס גרס והיינו עקל צבית הכד שקורין בהם הזימים כדי שלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
יקב וכדמכרי (י) ואלו (ג) והשיקו יקבים מירוש ויאלו והשיקו לשון הומה ורעה שם אלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
דמתני' דפרישנא לעיל מפרכתא: **הריחים הספסונה.** קבועה היא וטוחנין בה זימים שכתמלה מפרסין אותן במפרכות וא"כ טוחנין
כריחים וא"כ עולרין אותן צבית הכד והכי אמרינן כגמרות (דף טו.) **ושקין ופרלופין.** לשאת בהן זימים צבית הכד אלא שהמרצופין
הן של עור והשקין מנוטה של עוים וכל דמיטלטל לא מודבני: **מתני' הכי** גרסין כסדר המשנה המוכר אס צבית המרחץ. בית שעשו
לרחץ בו. ו' צמים הן זה לפניו מזה כדאמרינן בילאות השבת (שם דף י.) פנימי לרחייה חילון שעומדין שם מלוכבין צביתו שפושטין שם
כגדיהם ובתוספתא (פ"ג ה"ד) קמיין בהדיא המוכר את המרחץ מכר צמים הפנימים ובמים החיצונים: **הנסרים.** שנותנין על גבי קרקע
המרחץ ועומדין עליהם הרחוצים שלא יכוו רגליהם מחוס הקרקע אי נמי שלא יענפו רגליהן ומשום דמיטלטלי לא מודבני:
ספלים. לתת בהן מים לרחוץ ומיטלטלין: ויולאות. מסך כנגד הפתח. ולי נראה כגד שמסתפנין בו דהיינו אלנוטיות:
לא מכר מגורות של מים. כריכות מים ששפכות מים למרחץ: **ולא אולרות של עוים.** שהיו לתתם בהן המרחץ. והיינו
עעמא אחרן אלו שמספין המיוחדין למרחץ כי הך דלעיל ואין אלו מאלי שמשמיה אלא ממויין הן ליתנום בהם אפי' בתוך
ביתו וכשקונה אותו קונה להסיק צביתו ולאפות ולגלות בהן כמו חטי' ועשירי. מגורות כמו נהרסו ממגורות (יולא ב) כיואלו בו
מגורה שהיא מליאה פירות (פסחים דף טו.) **גמ' צבית הנסרין.** צבית (ט) שמכניסין בו הנסרים לאחר רחייה: **אס צבית היקמים גרסי'**
בתוספתא (פ"ג ה"ד.) יש מפרשים חדר שמלנועין בו הגיגיות שמשמיין בו מים חמין ולא הירא לי דהיינו נמי צבית היזיות דקמיין בתוספתא (שם.)
יש מפרשים (ט) יקמים סודר שמעטפין בהן ראשן מפני חוס המרחץ. וכל הני צמים מיחברי צבית המרחץ: **אבל לא את הנסרים.**
דמיטלטלי: **ולא (י) הספלים גרסין.** ואיך דגרסי' ספלים שיושנין עליהן צבית המרחץ. וראשון עיקר דהא צמתמין נמי ספלים גרסין:
צין

מכר כלל צבית הכד ואע"ג דמיטלטלי.

מכר כלל צבית הכד ואע"ג דמיטלטלי. ולשון ראשון מפרשי ר' חננאל ועיקר: **כלונסות.** אותן
שעוצין (ב) ראש הגת מכאן ומכאן (ט) ויקבים זה כנגד זה ומונחים כריחים מזה לזה ומעמידין הקורה על הנסרים. ונגלעו קורין להן
שורר"ש אחיות: **כיבשי.** נסרים שנותנין על הזימים צבית הכד כשמורדין הקורה עליהן לכבשן ומשום דמיטלטלי לא מודבני:
חומרסא. וי"ן בלע"ז שנגלגלן בה את הקורה להעלותה ולהורידה: **קורס.** דמתני' היינו קורה כמשמעה שגם כנגד קורין לה כן: **מכר
את הנסרים.** אינם כיבשי דא"כ תקשי אמתי' דהתם קמיין לא מכר והכא קמיין מכר אלא הן כעין נסרים נחויים סביב הזימים צבית
הכד כדי שלא יתפזרו אנה ואנה כהכבד הקורה עליהם ונראה צבית שמחוברים שם וקבועים הם שם לעולם. ובתוספתא (פ"ג ה"ג) גרס מכר
את היצרים ונראה דנלרס גרס והיינו עקל צבית הכד שקורין בהם הזימים כדי שלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
יקב וכדמכרי (י) ואלו (ג) והשיקו יקבים מירוש ויאלו והשיקו לשון הומה ורעה שם אלא יתפזרו (י) **יקבים.** היינו ים המרחקו ועשויה כעין
דמתני' דפרישנא לעיל מפרכתא: **הריחים הספסונה.** קבועה היא וטוחנין בה זימים שכתמלה מפרסין אותן במפרכות וא"כ טוחנין
כריחים וא"כ עולרין אותן צבית הכד והכי אמרינן כגמרות (דף טו.) **ושקין ופרלופין.** לשאת בהן זימים צבית הכד אלא שהמרצופין
הן של עור והשקין מנוטה של עוים וכל דמיטלטל לא מודבני: **מתני' הכי**